

Syvyydessä kuuden kyynärän,
Ikiroutaan kaivautuneena,
Rimpuilee, kunnes ymmärtää -
Synnyin elämään kuolleenä.

Kylkiluusta kasvaa juurta,
Tunkeutuu pintaan asti,
Maa ravitsee jalopuuta,
Kylkeen kaiverretty rasti.

Hirttäkää tähän pelkonne,
Hirttäkää epäluulonne,
Hirttäkää tähän pelkonne,
Rimpuilevat rimakauhunne.

Ei kukaan, ei koskaan...
Pysty ikeestään irtautumaan,
Ei kukaan, ei koskaan...
Pysty ristiään maaliin kantamaan.

Ei kukaan, ei koskaan...
Pysty ikeestään irtautumaan,
Joten nyt jos koskaan...
Kaikki elävältä hautautumaan.

Karu, karkea ja suomuihin,
Vaihtaa taas olomuotoa,
Ahdinko vuosisatain takainen,
Sisimmissään yhtä ruotoa.

Siinä hetkessä ruumiillistui,
Järven selkään soudettuna,
Kuoliaaksi puhdistui,
Veden armoille annettuna.

Hukuttakaa tähän pelkonne,
Hukuttakaa epäluulonne,
Hukuttakaa tähän pelkonne,
Rimpuilevat rimakauhunne.

Ei kukaan, ei koskaan...
Pysty ikeestään irtautumaan,
Ei kukaan, ei koskaan...
Pysty ristiään maaliin kantamaan.

Ei kukaan, ei koskaan...
Pysty ikeestään irtautumaan,
Joten nyt jos koskaan...
Kaikki elävältä hautautumaan.

Ei kukaan, ei koskaan...
Pysty ikeestään irtautumaan,
Ei kukaan, ei koskaan...
Pysty ristiään maaliin kantamaan.

Ei kukaan, ei koskaan...
Pysty ikeestään irtautumaan,

Joten nyt jos koskaan...
Kaikki elävältä hautautumaan.